B.R.
325

.
.
.
LIONALE
IRENZE

BIBL'OT
CENT

B. R.
325
BIOTECA NAZIONALE
- FIRENZE

N° II. E.1. Ar. 2
B. R.
325
BIBLIOTECA NAZIONALE
CENTRALE - FIRENZE
B. 1. 1. 8
2. 1. 11
325
Baldov
227 n. 391

Sfranc. nasi

probata. esse senseco. maiori
cū fiducia. de inceps accre-
diar: tuo grauissimo atq; op-
timo iudicio confirmatus.
& iam non paruis sed maio-
ribus tecum agam mune-
ribus. ḡ ḡ. ia quod demum
ribus parturiat supra dixi:
non ad librū ipm̄ sed ad con-
uertendi laborem refero
uolo. Nam & si liber est bre-
uis ē: tamen tamen ponderis
ei libello adijcit Basilij no-
men: ut magnus puta
ri debeat auctoritate sci-

BIBLIOTECA NAZIONALE FIRENZE

331

scribentis. Que q̃z apud grecos tanta est ut & fecunditate uiri & sanimonia mor & preterea optimaꝝ artiu studio sacraꝝq; litteraꝝ doctrina: ceteris cunctis fore existimentur & cellere. Sed cū sint & multi atq; inclyti libri q̃s ille accuratissime scriptos reliquit: nos impresentia huc potissimū delegimus: q̃ maxime cū conducere studia mea arbitrati sumus. Atq; ideo libentius

id fecimus quod auctoritate tanti uiri ignauiz ac quersitatez eoꝝ cupiebamus refringere: quoꝝ studia humanitatis uituperant. Atq; abiſ omnino ab honestatis censent quod ijs contingit fere omnibus quoꝝ ea tarditate ingenij sunt ut nihil altiꝰ neq; egregiuz inuenire uiri: q cū ad nulla genera humanitatis assurrexerint ipſi possint nec alios quidem id deberi

2

facere arbitrantur. Sed hoc
non sua ignorantia reli-
quamus: neq; n dignis fur-
dagq; uerba fiant: & iam
Basilium ipsu audiam
usq; dum uiderit quæ q̃
ta grauitas sit.

SANTI·BASILLI·
DELIBERALIBI·
STVDIIS·&ĩGENIV
S·MORIBVS·LIBER·
P·AR·EXGREHO·ĩLA
TINV·CONVERSVS.

Multa sunt filij quæ
hortamur me ad
ea uobis consulere

quæ optima esse duco q̃
uobis si illa sequemini ꝑsu
rum confido. Quippe &
breuissimo tps & multa
& rebꝰ usus & insup
p optima maxime doce-
in utraq; partes mutati-
ones satis esse ꝑ se hu-
manas res me facere
peritu. Sing possu brisq
nup uitæ ingressi sum
si uia aliquam qua tutis
sime ꝑficiscãmur ostede
re. Accedit ad hoc quod
naturali necessitudine

me post parentes nemo
est ꝓpinquor. Quam ob
rem ego quidem erga nos
non minus nō minus be-
neuolentie habeo ꝙ ipsa
rentes. Vos autem puto si
si forte mens ira me-
fallit en me imitemini
parentū desiderio haud
ꝙq̄ moueri. Si igitur
quę ante dicentur ea
uos suscipere ac sequi
paratos estis: insecundo
exitus ordine laudate
& apud Hesiodū. si mi-

mus ego sane nihil molli
tius dicam. Vos autem
meminisse carminū illo-
rū inquit illa posita inquit.
O primum illum esse & ese
ipsum quę agenda sunt
conspicarentur. Sequi
autem gradu qui alio-
rum consilia sequeretur. &
aures ad neutrum horū
aptus ~~est~~ ei penitus es-
set futile. Nec nos ulla
ad mirandi cupiditate
quoribus ad magistros
etiribus nobis: uetereq; ni-

& ingenio: & doctrina: pfe-
rantur & ea que illi scripta
reliquere communi
usum & familiaritate
habemus: ego aliqd uti-
lius & ut ipe inuenisse
prestitar. Eadem hec ipm
monituru uenio non
opportere nostrismo
di nisi ita meritis ure
gubernacula & mittere:
ut quacuq ducat ea se-
quamur: sed id du ea
dat quod utilitatez
affert ab illis accipietes

scire etiaz si sit opus contendere.
Que igitur ea sint & quo ad
modu discernantur id iaz no
bis aperias: hinc sumes ini
tiu.

Nos quidem felix hac hu
mana uita nihil ei
no ee arbitramur: nec
bonu q eq existimandu
censemus: nec appellandu.
quod utilitatez nobis succe-
de suppeditet. Non iraq
dignitate non amplitudi
nez maiorem, no corporis

uires / non formā / non magnitudinē / non acūtis hominibus habitos honores: non ipius impius / non qd qd dici potest in hac uita ep̄cellens sed longius mt̄ procedūt spes q̄ ad alterius uite p̄parationē cuncta molimur. Quē igitur ad hanc uitam conficiat ea nos rotis uiribus optanda q̄rendaq̄ et arbitramur. Quē uero illucescq̄ q̄ uenire negant ut nullius momēti despicitā

Quē nā tamen ista sit uita q̄ quo pacto illa mutatur id sane ostenderet plus negocij et̄. q̄ nos impresentia suscepimus. Audiores et auditores quam ipi nūc estis ad p̄cipiendū requirit hor solū cū dicere satis abunde nobis assit putabo. Siquis enim post creatos hominis felicitatē mente concipiat: simūl q̄ in unū congregat uniuersq̄ ne parcias q̄ parem illoꝝ bonoꝝ equare

comperiet: sed aminimo
illius uite bono ora huma
no simul collecta magis
ad ee quã umbra & somi
aueris rebꝰ. Imo uero ut
& prioꝛ utar similitu
dine: ḡto in ꝛe ꝓio
ꝛior est anima: ḡ corpꝰ:
tanto uerisꝫ uite diffe
rentia est. Ad hanc porro
uitaꝫ ꝑ quã ducũt sermo
nes ꝑ occulta nos studio
res. donec tamen ꝓfici
ãt illoꝝ sensus ꝑ quos
nobis ꝑ eigꝛe posse no licꝫ

in aliis non omnino dis
similis ḡ in umbris abusa
speculisꝫ ecclos mentis ex
cerce debemus: illos imita
tes qui ad certamen se
comparant quis & saltu &
motu membroꝝ inclusa
ꝛ̃spiritus calliditas ad
iuuat in certamen de
scendũt & nobis ꝓfecto
certamen quoddaꝫ imi
tare putandũ est & quidꝫ
omniũ certaminũ ima
ginũ: cuius gratia ea
tendenda sunt & uobis

uiribꝫ incumbendum: ad
huiusce rei preparationē
& poetis/ & oratoribꝫ/ &
scriptoribꝫ ceteris ꝯibus
denigꝫ hominibꝫ ꝥtendā:
unde nobis ad ingenij
exercitationē aliqua sit
accessura utilitas. Ve-
lut igitur hi q̄ ringun-
cū primo quibꝫdaꝫ mo
dis: id ꝙ recipiunt sir-
ſparauit: tandē postea
floreꝫ supinouerūt siue
purpureū siue quē uisa-
lin: Eodē nostrīs modo

si ut inutilibus sit a-
pud nos probitatis scil
tia cupimus: cū his q̄
nuncis disciplinis suc-
cibꝫ imbuij: tūc sacris q̄
occultis q̄ dabimus
q̄ quasi solē in aqua p̄-
us uidere assuefacti ad
p̄ lucē dirigemus itu-
itū. Signa igitur cōue-
nientia. utrinꝫ sit pu-
tilis nobis erit talisco-
gnitio. Si aūt nulla
sit ea tamen ad nos
conferre q̄ quo differat

inter noscere non parū no-
bis fructus p̄bebit ad pos-
teris confirmationē. Sed
qua similitudine utemur
ad hanc rem ostendendam.
Hemps ut plane propin-
quius est fructū producā-
re (asserunt tamen alijs
ornatus & frondes ipse cir-
ca ramos diffuse) ita p
fecto & animi precipu-
us qui fructus est utrius
non tamen sine tamen t
hac omnia circūdari
sapientia. que rarō fecūdi

gnolam & fructu regnan
p̄bear & speciē imuētib⁹
leriorem ostendat. Hesse-
ciisse aiunt. Nosse il-
lus summa prudentie virū
ciuis apud omnes ge-
tes maximi est impri-
los optima nomen: qui ne
peius ad dei contemplatio
ne se accessit: quia egipti
orū disciplinis mente
operuisset. Hec erat
secuta posterius de Dani
ele sapiente: qui cū a
pud babelilonios caldeos

sapientiaz imbibisset: post
tea repz diuinaz attigis
se dicebaz. Sed iam sa
tis ꝙ abunde demostrau
esse non ī utilez esse mī
nibz meis hanc ꝓtrant
az scientiaz. Nūc uero
quo pacto illa nobis reci
pienda sit dicendū uide
tur. Primo igitur ua
ꝑtis incipiaz cū illius
rij multiformesqz sint
non omnibz qui ab ipis
dicūtur adhibenda est
mens. sed cū ꝯcellerio

uiroz facta aut dicta cō
memorāt: tūc tota mēs
moueri atqz inflāmari
debemus: maximeqz cona
ri: ut tales simus quales
ipi fuere. Cuz uero im
probozū hominū mētio
nez incidit: fugienda
e illoz imitatio atqz
qz claudenda non secus
atqz ipi fecēt. Vlysses de
fugiendis carnibus. Prauū. n.
cōfabulationes uia ꝙdā
sunt ad facinora Qua
mobrē ꝙ diligentia

curandū est ne inter illā
quā plerūq; sermones habq
festiuitatēq; laetemur aliqd
admittamus mali: ut quibus
uerba. mollia & mimica ob-
scoena. Non igitur lau-
damus poetas: neq; eū iur-
gia referūt: neq; eū scur-
ras: aut amentes, aut e-
brios aut dicaces imitat:
Neq; eū diuite mensa ca-
rusq; dissoluto facilitatēq;
diffimat. Mimine uero
cū de diis aliqd dicūt: &
maxime cū de illis

ua narrāt quasi plures
sint atq; discordes. Ham a-
pud eos & frater. fratrē
coniungat & parentes fili-
is & filij parentibus inse-
rūt bella. Deorū uero a
dulteria atq; amores &
scelestos concubitus & eos
maxime sunt ac precipis
omniū (ut illi asserūt)
Jouis q; quę nec deprendi
b; quidem sine rubore
q; dicerēt: his relinqui
mus quę inscena uersā
tur. Hec eadem dicenda

sunt & decentes scriptori
bꝰ & tunc maxime cum
ad uoluptatẽ legunt̃ur.
Sed nec oratorꝭ arti imi
tando imitabimur. negꝫ
n. in iudicio negꝫ usq; ali
bi mentiri nos decet: q
rectũ ac uerũ iter uite el
gimus: qbꝫ interdicta sut
iudicia legis preceptꝫ.
Sed hic maxime orato
rẽ complectemur: cum
aut uirtutẽ ostendum
aut uitia effulminãt:
ut. n. ostoribꝫ ceteri

quidem nihil summũt ꝑ
ter odorẽ atꝫ colorẽ: apessito
& mella imat sciunt ꝯcer
pere: ita q non solũ festiui
tatem uerborꝭ sequunt̃ur:
sentẽ aliquã ꝑcipe possut.
Sed qm̃ in ap̃i mentionẽ
incidimus: ꝓsequamur
hanc similitudinẽ. Ille
n. nec omnes pariter ad
ũt flores nec singulos ad tut
eos totos assumunt. Sed
eo solo ablato quod opisso
rũ sit: Reliquũ uabere
sinũt. Et nos ꝯgressi iapim̃

innusto: Et qd aliud Hesio
dum uoluisse. putandus
est: cum ille. scripsit car
mina. quę uniuersi de
canunt: Aspera igr prin.
& pene inuia & sudoris
comitem & laborū plena
est uia. qua ad uirtutē
ducit. Quibrem nec cui-
ius uis est: & peter ardu-
itatē illaz capessere nec
capessitj facile ad cul
men eniadere. Sed ubi
id sup uenerit & ceuisse
stigio uidere licet:

ut uia illa leuis sit
& pulcra & expedita &
facilis et longe iocū
dior: & altera qua ad
uirtia ducit: qua uni-
uersa simul arripi po-
sst ipt idq; posta tes-
tatur. Nisi ea quidem
uideretur. nihil ob aliud
qua ut nos ad uirtu-
tez prohibitare & adhorta
retur ista dixisse: ut
laboribus uitij ante fine
desisteremus. Sed & si
quis alius similiter

uicerit laudaret: eius q
mores promptissime re
cipiemus. Sed & si gsali
us similiter uictorem
laudaret eius q mores
promptissime recipie
mus. Ego autem equoda
uiro qui ad rustigandas
portarum metas accuriss
mus haberetur: audi
ui cu diceret uota Homeri
poesim laudasse uir
tutis: eiusq illius poetę
hoc uendere: nisi si gd
interdu incidas fit-

uerecundo loco uel mag
nitudine id patere consimi
cephalenorq ducem na
ufragio periisse tamen
ab fuisse ut illos quib
& solus & nudus appa
ruit uerecundia ali
qua auerteret: quo q
dez y ustrib uictum
illum dixit ornatu
& primu regiu. Eu re
uerita sit: deinde relig
pbr acu multitudo tan
pauuit ut relictis qbu
lis qb comesse tantur

unū illū cūj interes-
sur nullū gr esse a
eo tempore magis q̄ q̄
adijs optaret q̄ ultro
fieri: q̄q̄ & nudū & in
usraqu. Aiebat ille par-
tacus interpres berilo
co Hominem clara uo-
ce clamare. O homi-
nes sit nobis cura
uirtutis: que & cū na-
ufragio simul enatat
& inlitore nudis
riaſtū fortunis spe-
ciosis uenerabilior

ostendit: & profecto ita
res est. Certa n. omnia
non magis possidenti
um sunt q̄ cuiusq̄ ur
inalarij ludo huc & illuc
transfluria. Sola uirtus
& uiuenti & moriuo sta-
bilis est & firma pos-
sessio. Qua ratione
motus mihi uidetur.
Solū cū ingr ad diui-
tes. At nos nō p mu
tabimus cum uirtu-
te diuitias: q̄m uictus
fierna est: diuitiasq̄ co

alius alias possider. si
milia bis sunt & arbo
grida dicta: g̃ igt
deũ quemcũq; tandem
bis sensisse: varios ho
minibꝫ talentꝫ appe
dere: Alio n. tempore
divitijs affluere. alio
nihil possidere. Hec
eadem fere a predicasse
plusta quedam. loco
suos libros deuicem
re & virijs sapientissi
me scripta sunt:
cuj quidꝫ p stando sur

aures neq; n. sp mendi
est ille vir. ps uerco
ita inquit. Quamũ
ego memini. na eius
verba non teneo: ñ ep
sine metro sic aut: Hec
cuidez cũ is adhuc adu
lescens esset & uix per
me staris diu secũ mul
tũ gz cogitasse utram
viaz caperet cũ duas
uideret. unaz voluptu
tis alteraz uirtutis. Im
ter ambigentẽ autem
duas accessisse matronas

has uere esse q̄ uirtu-
tem & malitiaz. Stratz
gaz igitur & si ille silent
manifestaz fuisse diuersi
tatez illaz: uideꝛ. n. alt-
raz accuratissime esse or-
nataz fluentez diuitijs
& omz uoluptatu examen
post se trahentez. Hec itaq;
ea ostentantez & multo
& plura pollicentem
secu trahere Epicurum
rauisse. Alteram uero
asperaz q̄ duraz: seuera-
q̄ inuitaz talia ecotra.

dixisse: pollicerj se nec
uoluptatez aliquaz: nec q̄
etez: Sed labores piculo
sudores q̄z infinitos. Tem-
mariq̄z tollerandos. Pre-
miz autem illoz fore
ut ille animal ꝺ deuz sit
rj. & hanc demū hercule
sectu fuisse dicit. Et si
re ois qui modo aliq̄d
in philosophia scripserit.
ut q̄sq̄z q̄z maxime po-
tuit uiriutez laudarit:
quibꝫ sane ꝯcedendū ē:
cohortandūq̄z ut uitia nra

id ostendam. Nam quis
ea quæ alij uerbis dum
taxat philosophantur re
bus ipsis affirmatis: is ut
rē sapit: ceteri uero ut
lusi umbræ uehitur. Hec
secus ea res se habet quā
si pictor egregiæ uirī for-
mā imitatus sit: His
autē rē uera talis exis-
stat qualis ille imaginū ef-
fector. Quis n. uictrici
in certa hominū laudat-
amplissimisq uerbis ef
fluum-: ipse uero q libidine

temperantiæ & iustitiæ
tiæ anteponat: hi nul-
lo sermone mihi dissentiūt
ab istorijs: quæ eū per-
mata iscena agūt: si
pt ut regis uel ut pon
tes rege aīno sorte sum li
beri Arg qui musicus q-
dez si id uitare ullo mo
do potest nūq patietur i-
dez sibi dissonare neq
thoracis principis iracūdiā
sibi coēm habere: sipe
uero asperiæ secū dissidebit
nec uitæ consentanea

uerbis prestabit. Sed ex-
cipiat auctore lingua q
dos iurasset dicet: mea
uero iniurata remisisse
& bonū uiderj quā esse
magis cupiet. At hic
ultimus iniuriē termi
nus si q̄d ceteros oppor
tet. Platoni bonū uiderj
cū non sit. Eia igitur q̄
deuictus scripta sint ita
ut dictus est accipiēda
censeo. Cum aut̄ ꝑ̄ ple-
claro facta maiorum
aut memoriē successionē

posterj

portare, ut istoricos libris
usq; ad nrā etatē cōpara-
ta sunt. nec huius q̄dē
generis utilitatē neglige
mus. Vt ecce Pictes Athe-
nienses cū eē guidā ex
forj hominib⁹ probris la-
cesserent: nihilo iratus
neq; animo comotus. Sz
ꝑ uniuersā dies ꝑstitit
ratū est cū ille multo
maledicto abstineret. hic
uero ratē ea res nihil
adst ꝑtineret. constan-
ter. Vespere autē facto

20

& tenebris & potis cū iur
gator ille uix se tempore
uellet abiecit Pericles fami-
lo cū lumine accito p̄sen-
tus est ictus: ut sibi grā
longa esset hec ad philoso
phiq exercitio. Itē cū q
dā icarus euclidi mega
rensi nocte minaretur id
q̄ se facturū esse iura-
mēto firmauit: euclides
contra iurauit se p̄stolo
illum placaturū ostendendo
ne sibi infensus foret.
Quā ope grauius est aliq̄d

aliquod huiusce mō exemplū succurrerit mihi homine iam effe
rescentiq. Tragedia. n. ne
gandū est simpliciter ce
dendū dicenti inimicus
arcebit ira manus. Sz
potissimū & nullo modo
ita esse. Sin id fieri non
possit ut rationis fre
no moderandū est: nec
p̄mittendū longius esse
ri. Sed reducamus ora
tionē ratione nostrā
ad claram uiam Sapie-

pulsauit ꝙ prius Socrat
Sophronici filius faciem
eius petulantissime ce-
dens. Socrates uero nō re-
pugnauit sed illius ire
ac petulantie se se pmi
sit dones ej multus sudi-
ꝙ rubor fieret. Vbi
ubi ira illius sanata
est Socrates ꝙd nihil
aliud egit nisi ꝙd stoy
sus inscripsit nomen
ꝙ cuiusq; qualemcunq;
statuis fieri solet.
Ille ingt hoc opus

efficit. nec ulterius ul
ciscij pcepit. Hec gra-
uiss similia sunt p
digna. et imitatione
duco. Hec. n. Socratici
illi nō conuenit quod
monet ut pcutiemj ini-
pillaz unaz alteraz pbi-
bamus: tamen absti-
ur ulciscamur. Sol au
rez pilis aut ruchis
simile. illi quo mone-
mur pseguemur ostende-
re. et benigne icasi il-
loz tollerare. et inimicis

bona precarej no aūs me
ledicere. Nam qui illis
eis pre eundiruj is pos
tea perceptis nostris ab
quiescet nec ꝑ impossi
bile sint assumabitur.
Haud sane preter dute
Alexandrj regis memo
riale factu qui cum
darij filias incaptiue
haberet mirū ꝙmodū
cur ab eis predicabat
formosas ne uideret
detulit: cumque re
ratus eos q. uicos uisset

amulieribj sunt
illj nro conuenit qđ aspi
ciens mulieres adulup
tatej & si rej non cōsum
tamen qđ id concupiuit
in corde suo: crimine no
caret. Illud aūt clinij
pytagorę familiaris dif
cile ē credere non debito
ꝓpo: ꝙ fortuitu nostros cō
uenire qui cū possę reiu
ralentoꝝ damnū iure in
rancā sibi delato aufugere
re: soluere qđ malui cū
uocare q̄ q̄ sint p uicio

BIBLIOTECA NAZIONALE FIRENZE

id facere liceret. Audiui
rat ille ut ñ uiolarent
precepta domini iurantē
ta uentis. Sed redeo ad
id quod in principio dice
bam: non ōia nobis recipi
da sed tantū utilia. Et
n. cū eos cibos qui obe
possunt corpori diligen
uitemus. Abstinentissimi
est disciplinarū qbz alia
animus ratione nulla
habere. Sed ñ uerēs
aliqds ꝙcūqz ꝓr obu
bere sine delectu ꝯmēdet

& cū gubernator nō tene
re nauē uentis ꝓmit
tat: sz ad portū dirigat
& sagittarius nō signū
& faber & architectus fi
nē aliquē sue artis res
piciat: nos ab huiusce
modi opificib⁹ i cogno
scendis rebz meis supe
ri. Neqz n. manualiū
operū finis aliqs uitā au
humanā finis est. nul
lus quē i tuetur bi
nis bene uiuere queat:
Quod si nulla ratione

huc atq; illuc inuita ia
ctarentur qd inter nos
atq; rates gubernaculis
carentes discederet. Veru
ut musicis gymnicis q;
certaminibus eorundē sum-
ptuositationes quoq; &
premio. Nec nullus cū
se palestra aut pancra-
tio exercuisse & lira de
de aut tibia certat. Ne-
q; n. Polidamas id a
gebat neq; milon. Sed
alter ante olympicū
certamen cursu fisebat

curentes. Nilon uero t
clipeo innixo stabat ne
depelli abeo ulla ui pot
rat. sed resistebat non
secus ac statua // quedam
plumbo affixa. Quod
si maciē aut olimpi
musaq; esset meditā
ti relicto puluere atq;
Gymnasio seu coronas a
ut gloriaq; assecuti essent
aut effugissent ne cor-
pora sua de risui habe
rentur. Sed nec Thimo
theus relicta musica

sua & lucramini; uer
sabatur negꝫ. n. obscu
rus fuissꝫ ut cunctis
musicis longe antecel
leret: cuj tantū supor
erat arctiꝫ ut quotiezs
libuissꝫ animos hom
nū & uehemenj remo
uio accendereꝫ: &
uersus molli ac placi
do lenirꝫ. Quippe aliqn
cū T Alexandrej comitiuo
cū cantu quez plausuj
appellant modulare
tur usꝫ adeo ut

ef citasse dr ur ad ar
ma capienda. prosiliꝫ.
Atqꝫ iterꝫ ad commotio
nes epulasꝫ redeuntis
se modulatione muta
ta Tantas uires habet
T musicis qz nunciscꝫ
certaminibꝫ ad finez su
ū dicendi excitatio. Sz
gm T coronatꝫ atqꝫ pu
gilu memoriez T cidi
mus pugnamur ali
quatiesꝫ T pace Porro il
lj gratam T credibilj labo
rꝫ tollerantia uiresꝫ

adepti cū ꝯsimilis studori
bꝫ ꝛ Gymnasio manarent
ꝛ multeq; plagas ꝛ ꝑ-
cussionū rulerim-
nictu autem nō uolupta
rium negocium sed qm
magister ludi ꝓficiscꝰ
cit uictitaturꝰ ꝛ ue
ris diebꝫ ne orationē
protrahatq; ita ꝯstitui
ta ut uito- ām certa-
men acta meditatio
fuerit certaminis ta
ctꝫ se mutat ꝛ stadio
& sumo labore ac

piculo decertant ut oleastri
aut appij aut eiusmodi
corona donentur Victores
apectores bucinentur.
Hos uero qbꝫ premia ui-
te trꝫ adeo mirabilia
proposita sunt ut nec
magnitudo eoꝝ dici pos
sit nec multitudo me
minerit ꝛ utiq; autem
securi dormientes alte-
ra manu capere pos-
se credemus Ꝑ multi so-
ne & inertior & Sar
danapalus ille primas

omniu partes ꝯ beati
tudine foꝛeꝫ ut mar
gites fortꝫ quez negꝫ a-
ratoꝛeꝫ negꝫ foſſoꝛem
negꝫ cuiuſqꝫ rei adoꝛe
fuiſſe ꝯ Homeꝛus ait
ſi uꝛigꝫ Homeꝛo ceꝛ-
dendꝫ ē potius q̄
Pitaco q uꝛbi ardu
um eſſe bonuꝫ exiſti
t. Nihil n̄ labo
ribꝫ ſuceptis uix coꝛ
bonoꝛ compotez fieꝛi
contingit quoꝛ nihil
ꝯ hac uita ſimile

paulo ante dicebamus.
Non igitur deſidendum
eſt nobis nec pꝛobꝛe
ui uoluptate maꝛi
me ſpeꝫ abiciendꝫ ni
ſi uelimuſ & conuicia
paꝛi & penaſ ſubiꝛe.
Non hic apud homineſ
q̄ ut heꝛ gꝛez paꝛum
ꝛecte ſentimuſ ſed a
ut ſub teꝛꝛa aut ubi
cunqꝫ ſint illa iudicia.
Nam qui non oſ uolu
tate delingꝫ is foꝛ
t aliqua digꝛabitur

uenia. Qui autez ꝯ pro
posito peiora eligit nul-
las habz ꝯcusaniones:
ꝑ multiplicz pena af-
ficiatur. Quid igitur
faciendū ē dicet quis
piaz ꝙd aliud ꝑ curaz
uitare habenda ceter-
ris omnib⁹ pro nichi-
lo habeis. Non ergo cor
pori seruiendu⁹ est
nisi ꝗtus summa
cogit necessitas. Sed
anima bonis actib⁹
imbuenda est ꝑ opor

pore miraculis ac passio
nib⁹ secretar ꝑ philosophi
az ꝯfirmanda. Illud
preterea efficiendū est
ut corpus labori pati
entissimus sit uentri
autez non ad uolupta
tez sed ad sustenta
tionez porrigendus. Ha
gij semp ꝯnas atqz
cogitos mente agitan-
epulasqz gratia terras
mariaqz ꝑ scrutemur
miserabili ad modū
seruitus ꝓmittitur

& grauissimo domino
rabuta pendum- Ni
hil leuius parientis
q̄ hij quij apud ipse
ros poenas dauant ut
et ignis diuidentes &
& ocibo aquā ferentes
& p fossas nas impe
et arelantis nullā
finez laboris habentes.
Tandez quez aut a
micicij ultra grauā re
cessitas sit aut mi
serez & secundū diogē
nez aut iniuriosū.

Iraz occupari et t
corporis ornatu nō mi-
nus turpe ducendū
arbitror q̄ aut pelli
ce esse aut adulterez.
Quod n. refert homi
nij grauis gestibz o
miciarum an uilij ali
qua ueste dū modoc
corpus ab iniurijs
cit tueatur. Quid
& inceptis absurdū
duz est neqd supua
cue moliamur ne plus
corpori tribuamus q̄

animi commodū sit.
Hegz n. minus turpe
est mico q uero hoc
cognomine dignosci-
tar minias corporis
curaz habere quam
ob aliaz q uis passio
nez effeminatuz et-
Omne post no studiū
ponere aut corpori
quaz optimū sit homi-
nis est sz ipiz igno
rantis nec intelligē
tis illud sapiens p
ceptuz got non io quod

cognitum ē homo sz
opus est maiori sapi
entia ut gsqz meip
q̄d tandez ipe sit
possit agnoscere. Ve
rum n. uero id absq
non ope piata prius
mente impossibili
us ē quā lippis oculis
solez aspicere. ex
piatio aut animi
fit ut q breuiter
nobis simul q. absol
dicaz q consequtum
eaz quas nobis sensus

poreigur uoluptatis
Non igitur occulj pa-
scendj sunt absur
dis spectaculorū mi
raculis non aspectu
corporū uoluptatis
stimulos relinguen-
non p aures sonus
fundendus qui animā
corrumpere possit. Ha
& negra & ignara
uia est huiusmodi
musica qui sol
sol ea musica re
cipienda est qua

usus Dauid profeta po
eta sacer carminū
regis cui ferenti) ab
sania liberauit Py
thagoras & cū iuue
nibus quibusdā uino
sertis saltuq; p ciui
tates lassiuientibus
obuiauit uisusse di
citur ei qui modos
ribia faciebat ut
mutata armonia
docilius psonaret
Quod ubi factum
est bacchantes illos

adeo assuesse fecit ut
secta abiecerent & ad
hoc multos uocatis
ac confessi omnia abi
erant Tamen iniecit
corruptio ac salubri
musica impedire —
Quamobrem ab hac gtis
musica quae nunc
& usu est non secus
ab horrendum uobis
censeo quam aquam mis
fontibus ar. Jac uero
eos uapores qui o
dorarum delectent arcj

iniscere aut ignotis
& inusitatis uiuere
uobis erubesco.
Quib. abiendum est de
his uoluptatibus quae
gustu aut tactu fi
unt. An dubitandum
quin illae & eiusmodi
sint uisui ut nisi
eas caueat ne
mem ac femoris ser
uire nos uelut pe
cora compellant.
Deinde ut summa
dica uniuersim

corpus despiciendū ⁊
nisi velimus in lu
co voluptatis sub
mergi aut cete
rarum ꝯ indulge
dū ut philosophi
ut ingt Plato mi
nisterium prestare pos
sit ⁊ ambo ferme Pla
to & paulus mone
dū ait no opporte
nos providentiaꝫ ali
quaꝫ corporis habe
re ad voluptates ꝺa
ij ꝑ corpū oppime

curam animā uero
gus eius fluito uꝝ
debꝫ negligere ꝫi mi
hil ab his differun
guꝫ ut organa quā
oprima habeam stu
mo studio congruun
are uero cuius gra
tia illa organa sut
comparata despicium
Procul igitur ea re
fercenda est. Nam
castigare ⁊ corpus
⁊ comprimere ne
impetus uꝝ animi

quanda bellua oppor
tet & eius dem ad
uersus animã tem
peries mores rationis
habeas cohibere ang
st dare no mite fre
na uoluptatũ remit
tere & animã curas
abijcere & instar an
tigã uiro lenia ego
q̃ uasti deformitatẽ
q̃ Pythagore memi
nisse. Q̃ cũ imol
ligetur grauida q̃
familiaribus suis

cibis & exercitationibꝫ q̃
ut pinguis fiercq̃ cu
rare hic inq̃ no essat
molestiore sibi exce
re instituere. Quodq̃
nus molestiã cuspi
caretur Plato corpori
suo impendere: A cho
leriaq̃ insalubrẽq̃ arti
ce locũ fecit & ide
stricio delegisse ut plus
q̃ bona habitudo cor
poris cum uitiosissima
animi qualitate obeas tem
perarent. Sper q̃s

35

iaz audiuj q̃ medicissi
summaz corporis ualitu
dinez periculosaz esse.
Cuj igitur hec nimia
indulgetia & ipi cor
poris inutilissi &
animi impedimentum
offerat. Tea re studiu
ponere manifestissima
ẽ ysania. Quod si cor
pus coniuere assuefac
ri essemus paruz cer
ta huius uitę rami
caremur. Quid. n. ꝺ
opus esset diuitijs

si uoluptates corporis ap
p̃arent eq̃s nõ uide
ri forte quez iuuaret
ut insabulis de otio
curiõ fertur xeroch
res thesauros uigila
do custodiret. Qui a
utez adhuc contemne
do ingenue uendi
esset plurimuz ab o
ri facinore & uer
bo & opꝛ ab hoc cauꝛ
et. q̃d ultro suffici
riaz forez sint id hu
dio globa cet sine

formicaz auriferarū
opus ratio magis despi
cere quāto minus ti
gere. Sufficientia au
tez ipa sto libidine
uoluptatez sed nature
necessitate definienda
est. Nam qui scelus
necessitatis termino
similes sunt his qui
precipites deferuntur
nihil stabile tenent.
tes ubi possint eos
uoce multū termini
precipitationis habere.

Sed quamuis plura am
plectamur tamidem
nus & pluribus indi
gem ad uoluptatem
plenam. Diuitiaz. n.
m. ait solon nullus
est terminus uoca
ad eaz rem sto grecie.
de magistro uenan
gij ita iuguit ac
z diuitias cupio nr
gz uero pecor sed m
comingar & parum ui
raz agere ōi carnem
molestia. Porco non

benefitiorum sine ulla
dat mihi t mente uenit
Diogenis sententia Iu
uuenis ea simul co
mentis qui magno
regi obtrectanti se pre
dicabat quod ipse rex
paruos indigeret. At
nobis nisi ptinis minis
adsunt talento. & i
finita sol ingens &
numerosa armatorq
Pannina nihil sar
sit erit Oppugnare
uultis ut ro ydem

arbitror. nec absentes
diuitias optare. nec
presentibus gloriari mi
si gratius sciat uisa
pientior n. sed cautius
cu uidere hominem
diuitijs affluentes cuq
de causa & fastio
quodaz gloriabu cum
uadere non prius t
gr & admirabor quoz
non in fuerit quopa
do sciat uri soleuuis
uisse. An uero Phybias
Polidetus si unco

aut exhoc gloriari ꝓ
ꝑ ꝙb alter illum sibus
iuuez alter iumonez ar
giris extinguit vicium
ꝯ haberemur alieno
bona sibi gloriꝫ for
ꝑantes Propiꝫ uero
arez qua illud aucu
pationis factu ꝫ silē
tio pterierimus. Nos
auez humanā uicem
ez non satis decoris
ipaz ꝑse habere ar
bitremur minorꝫ re
prehensione digna

et ꝑabimus ar diui
nas gr̄as conferamus no
bupraez despiciemus.
Verum blandicias &
adulationes fugitabim̄
& architectas multi
plicitar multiplici
carez gaudebimus. ar
nihil est quod regu
fugere debeat ꝙ aplūs
ꝙ ad ostentationez ui
uere & popularez aduc
segui non auet uerum
variouz usqꝫ adeo du
cem uitaz habere

ut & si omnes homi
nes reclamem nihil
mutet. cor gut reste
stimerat & si ifa
mias vel gricula subi
re graste factis ne
cesse est sit. Nam qui
aliter instituset est si
nihil differet. nisi
ab egiptio sophisto
gry & arborsiebat
& agno & fera & g
ad liberas Siquidem
ppr quas modo laudo
bir iustitias si id placeret

Finis

audientibz intellig&
m̄ az uituxabit si
bis apud quos loqtur
in iuvias & grataſco
groscet & quod pre
piry assentatorē ut
polipus ad speciem
subiecti soli colore
p̄mutat ita & ipe
ad uoluptatez audi
entiuz uaciabit ſē
tiaz. Sed hec t̄ mus
libris discemus p̄fecti
us. Impresentia uero u
breaz aliquaz uigilemus

40

1

descripsimus et his
rationis doctrinis qui
diligenter eas custodierit
cognoscet utilitatem et fi
mmmitatem id agamus
ut magna flumi
na multa et multis
locis accipiant incre-
menta. Hoc id quod
inest potest si parcum
parcus sit adolescens
frugiferum faciat non ad
pecuniae detrahat ar
gumentum dictus fuisse
puramolus et sed ad ea

cuius uis scientiae bi
as gratias igitur uiuus
et septus sapientibus
filio suo ad egyptios
profecturo rogatus pa
rcet quid nam agendo
maxime sibi gratum
faceret si uiaticum
inquit ad senectutem
comparet nihilutem
ni minus pro uia-
tico intelligens sed
actioribus terminis
illam circumscribens
ut pote et eius similem

11

humanę uitę spatio
distinuit ęgo autem
sine ys tiorę sentęcię
ęt sine uitaciissimę
apud nos Natalis
ęt qui nille annus
minus uiginti ęt
uixisse. Si denique om
nes ipsi tempi egnoss
erunt homines mortu
ut uidebo pręcisam
eius sententiam com
plans longius & inse
nescibile secutu quid
quidęm ratę ę ut

ut gręcadmodum im
mortalis animę in
de illius seculi nullu
finęm mens possit co
cipere. Ad quod ut ui
ariem parcamus omis
lapis ut dicunt mo
nendus ę ut nobis alicu
utilitas ad eam rem
sit nobis futura. Ho
igitur ars quia ardu-
a sunt hoc & laborio
osa id circo recipesce
mus sed memores il
lius sententię oppęrie-

nidelicet unū optimum
uitaz probatissimaz eligere. Expetatur autē con
suetudo faciat illaz iocū
dam atq dulce uidetur ea
sequi agrotamur. Tur
pe est. n. cū tempꝰ ꝑ so
cordiaz abijcit tū de
mū illū reuocare cū
preter dolorez nihil fer
ampliꝰ uocauit red
dituz. Ego igitur ꝑ
optima esse uelim ꝑ
tem mus uestrum
nuꝰ patriz oꝰ iij ꝑte

ria sint morbꝰ ge
nera ut ne uos q si
miles pestis quod
sanabile ē mutatio
mens egrot eis ut
plerigz solem corpora
torquere. Nam ij q per
uo imaginē ꝯ
gunnur ipi propiꝰ
ueniūt ad medicos q
uero grauioꝝ morbo
premuntur ad ꝑe curates
ad cersum ij quꝰ ē
rabilez insanabiliter

BIBLIOTECA NAZIONALE FIRENZE